

CONSOLIDAREA PARTENERIATELOR PENTRU O ENERGIE SIGURĂ, DURABILĂ ȘI COMPETITIVĂ

*Maria POPESCU, drd. ULIM, România
Corina GRIBINCEA¹, drd., INCE*

Nu se poate realiza o economie și o societate modernă în evoluție fără o securitate energetică eficientă, capabilă să asigure și să susțină cu energie diferitele ramuri economice și dezvoltarea socială.

Asigurarea necesarului de energie pentru lumea din ce în ce mai globalizată s-a transformat într-o temă majoră a statelor, sistemelor economico-sociale și militare. Globalizarea, ascensiunea economiilor emergente, amplificarea concurenței economice etc. acutizează problematica energetică, cu deosebire componenta ei petrolieră. Pe acest fundal, securitatea energetică se afirmă puternic ca o latură aparte a securității naționale, regionale și globale. Dezbaterea asupra securității energetice nu se mai poate centra doar pe dimensiunea economică. Asigurarea securității energetice implică, astăzi, mai mult decât în trecut, corelații cu aspecte politice și militare ale securității în ansamblul său. Starea de securitate energetică presupune depășirea unor vulnerabilități, pericole, amenințări și riscuri pe o arenă internațională aflată în tranziție de la lumea bipolară spre o nouă fizionomie a sistemului relațiilor internaționale.

Cuvinte cheie: securitate, energie, Uniunea Europeană, strategie, economie.

Introducere. Având în vedere situația politică actuală din cadrul UE și dependența crescândă față de importuri, se impune adoptarea unei noi strategii prin modernizarea infrastructurii energetice actuale, finalizarea pieței interne de energie, diversificarea surselor de aprovizionare externe, coordonarea permanentă a deciziilor luate în cadrul politicilor energetice la nivel național și adoptarea unei viziuni unitare în cadrul negocierilor cu partenerii externi.

Comisia propune cinci priorități pentru domeniul energetic: realizarea unei Europe eficiente din punct de vedere energetic; construirea unei adevărate piețe integrate pan-europene de energie; sporirea puterii consumatorilor și atingerea celui mai înalt nivel de siguranță și securitate; extinderea poziției de lider a Europei în domeniul tehnologiilor energetice și al inovării; consolidarea dimensiunii externe a pieței energetice a UE.

România agreează domeniile prioritare de acțiune ale strategiei și recunoaște necesitatea îmbunătățirii unor aspecte deficitare evidențiate în documentul Comisiei, precum cele care țin de implementarea politicilor energetice, o mai bună conștientizare a publicului, concentrarea asupra sectoarelor cu potențial mare de reducere a consumului de energie.

În ceea ce privește inovarea și dezvoltarea noilor tehnologii energetice, România se numără printre statele care au anticipat importanța cercetării în domeniul energetic și a crescut de trei

THE CONSOLIDATION OF PARTNERSHIPS FOR SUSTAINABLE, COMPETITIVE AND SECURE ENERGY

*Maria POPESCU, PhD Student ULIM, România
Corina GRIBINCEA, PhD Student, INCE*

You can not make a modern economy and society in development, without an effective energy security, capable of providing energy and support to the various branches of economic and social development.

Providing the necessary energy to the world of increasingly globalized turned into a major theme of states, economic and social systems and military. Globalization, the rise of emerging economies gain economic competition etc. acute energy issues, especially its oil component. Against this background, energy security powerful states as a particular aspect of the national, regional and global security. The debate on energy security can no longer focus exclusively on the economic dimension. Ensuring energy security involves today more than ever before, correlation with political and military aspects of security as a whole. Status energy security requires overcoming vulnerabilities, risks, threats and risks on the international arena in transition from bipolar world to a new aspect of the system of international relations.

Key words: security, energy, European Union, strategy, economy.

JEL Classification: E23, O22, O39, F29

Introduction. Given the current political situation in the EU and increasing dependence on imported energy, it is necessary to adopt a new strategy by upgrading the existing energy infrastructure, the completion of the internal energy market, diversification of supply sources external permanent coordination of decisions taken in the national energy policies and adopt a shared vision within negotiations with foreign partners.

The Commission proposes five priorities for energy: Europe achieve energy efficient; building a true pan-European integrated market power; strengthening the powers of consumers and achieving the highest level of safety and security; expand its European leadership in energy technology and innovation; strengthening the external dimension of the EU energy market.

Romania agree priority areas for action and strategy recognizes the need to improve some of the inadequacies highlighted in the Commission, such as those related to the implementation of energy policies, better public awareness, focusing on sectors with high potential for reducing energy consumption.

In terms of innovation and development of new energy technologies, Romania is among the countries which have anticipated the importance of energy

¹ © Corina GRIBINCEA corina.gribincea@gmail.com

ori fondurile alocate acestui domeniu pentru perioada 2007-2013 comparativ cu perioada 1999-2006.

José Manuel Barroso, președintele Comisiei Europene, a declarat: „UE a desfășurat o activitate intensă în urma crizei gazului din anul 2009 pentru îmbunătățirea securității sale energetice. Cu toate acestea, ea continuă să fie vulnerabilă. Tensiunile, generate de Ucraina, vin să confirme din nou acest lucru. Luând în considerare o dependență globală față de importurile de energie în proporție de peste 50%, trebuie să întreprindem noi măsuri. Comisia a prezentat o strategie globală care a fost discutată de liderii UE în iunie a.c. Contez pe sprijinul lor ferm, întrucât consolidarea securității energetice este în interesul nostru al tuturor. În chestiunile de securitate a energiei, Europa trebuie să se exprime și să acționeze ca o singură entitate”.

Comisarul european pentru energie, Günther Oettinger, a declarat: „Ne dorim parteneriate puternice și stabile cu furnizori importanți, dar trebuie să evităm să cădem victime șantajului politic și comercial. UE și statele membre au o lungă listă de sarcini în fața lor: în mod colectiv, trebuie să consolidăm solidaritatea noastră cu statele membre mai vulnerabile. De asemenea, trebuie să finalizăm piața internă a energiei, să ne îmbunătățim infrastructura, să devenim mai raționali în utilizarea energiei și să exploatăm mai bine resursele energetice care ne aparțin. În plus, trebuie să accelerăm diversificarea furnizorilor externi de energie, în special pentru gaz. Doar acțiunile concrete ne vor sprijini în acest sens”.

Obiectivele Uniunii Europene în domeniul energetic sunt incluse în strategia „Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii”, adoptată de Consiliul European, iunie 2010. UE își propune să realizeze, până în 2020, o serie de obiective ambițioase în ceea ce privește energia și schimbările climatice: reducerea cu 20% a emisiilor de gaze cu efect de seră, creșterea la 20% a ponderii energiei din surse regenerabile și creșterea cu 20% a eficienței energetice [1].

Finalizarea pieței interne de energie a fost elaborată la nivel comunitar, cu scopul de a garanta utilizatorilor o libertate de alegere reală, la prețuri echitabile și competitive, existența unei pieței interne de energie. Eficiența rămâne un obiectiv major, dar perspectivele pieței interne de energie și sondajul privind starea concurenței în diferite sectoare energetice arată că încă există obstacole în acest sens, iar utilizatorii europeni nu beneficiază pe deplin de avantajele liberalizării piețelor de energie [2].

Comisia Europeană a propus o strategie globală nouă pentru consolidarea securității aprovizionării, prin acțiuni în mai multe domenii:

- Finalizarea pieței interne a energiei și construirea legăturilor lipsă din infrastructură sunt esențiale pentru a reacționa rapid în caz de posibile întreruperi ale aprovizionării prin direcționarea fluxurilor de energie în funcție de necesități și acolo unde este nevoie pe întreg teritoriul UE. Comisia a identificat aproximativ 33 de proiecte de infrastructură critice pentru securitatea energetică a UE. În afară de acestea, Comisia propune extinderea obiectivului în ceea ce privește interconectarea capacității de producție de electricitate instalată la 15% până în 2030, ținând cont de aspectele de cost și de potențialul schimburilor comerciale în regiunile relevante. (Statele membre s-au angajat deja să asigure o interconectivitate de 10% până în 2020).

- Diversificarea țărilor furnizoare și a rutelor de tranzit. În

research and tripled the funds allocated to this area for 2007-2013 compared with 1999-2006.

José Manuel Barroso, European Commission President said: "The EU has done a lot in gas crisis of 2009 to improve its energy security. However, it is still vulnerable. Tensions arising from Ukraine come again to confirm it. Considering the overall dependence on imported energy in excess of 50%, we must take further action. The Commission presented a comprehensive strategy was discussed by EU leaders in June. I rely on their strong support as strengthening energy security is in the interest of us all. "In matters of energy security, Europe must speak and act as a single entity".

EU Energy Commissioner Günther Oettinger said: "We want strong and stable partnerships with key suppliers, but we must avoid falling victim to political and commercial blackmail. EU and Member States have a long list of tasks before them: collectively, we must strengthen our solidarity with the Member States more vulnerable. You also need to complete the internal energy market, to improve our infrastructure, to become more rational energy use and to better exploit energy resources that belong to us. In addition, to accelerate the diversification of external energy suppliers, especially for gas. Only concrete action will support us in this".

EU objectives in energy are included in the strategy "Europe 2020 for smart, sustainable and inclusive growth", adopted by the European Council in June 2010. The EU aims to achieve by 2020 a series of ambitious objectives in terms of energy and climate change: 20% reduction in emissions of greenhouse gases, increasing to 20% the share of renewable energy and increasing energy efficiency by 20% [1].

Completion of the internal energy market has been developed at Community level in order to guarantee consumers a real freedom of choice at fair and competitive prices, the existence of the internal energy market. Efficiency remains a major goal, but the internal energy market outlook and survey the state of competition in the various energy sectors, show that there are still obstacles in this regard, and European users do not receive the full benefits of liberalization of energy markets [2].

The European Commission has proposed a new global strategy for improving security of supply, through actions in several areas:

- Completion of the internal energy market and the lack of infrastructure construction bonds are essential to react quickly in case of possible supply disruptions by directing energy flows as needed and where needed throughout the EU. The Commission has identified about 33 critical infrastructure projects for EU energy security. Apart from this, the Commission proposes to extend the lens in relation to interconnection installed electricity production capacity to 15% by 2030, taking account of the cost and potential trade in the relevant regions. (Member States have already committed to provide interconnectivity 10% by 2020).

- Diversification of supplier countries and transit routes. In 2013, 39% of the EU's gas imports came from

2013, 39% din volumul importurilor de gaz ale UE au provenit din Rusia, 33% – din Norvegia și 22% – din Africa de Nord (Algeria, Libia). În timp ce UE își va menține relațiile cu partenerii de încredere, ea va urmări stabilirea legăturilor cu noi țări partenere, de exemplu, în regiunea bazinului Mării Caspice, continuând să extindă coridorul sudic al gazelor, dezvoltând Hub-ul de gaz mediteranean și consolidând aprovizionarea cu gaz natural lichefiat.

- Consolidarea mecanismelor de urgență și de solidaritate și protejarea infrastructurilor critice. În acest sens, Comisia, de exemplu, va revizui dispozițiile și va controla punerea în aplicare a regulamentului privind securitatea aprovizionării cu gaz.

- Creșterea producției autohtone de energie, care include utilizarea sporită a surselor de energie regenerabile și producția durabilă de combustibili fosili.

- Îmbunătățirea coordonării politicilor energetice naționale și adoptarea unei viziuni unitare în materie de politică energetică externă. Comisia dorește să participe, într-o fază timpurie, la negocierea acordurilor interguvernamentale cu țările terțe, care ar putea avea un impact asupra securității aprovizionării. În plus, Comisia se va asigura că toate aceste acorduri și toate proiectele de infrastructură de pe teritoriul UE vor respecta pe deplin legislația UE aplicabilă în acest sens.

Parlamentul a sprijinit, în mod constant, aceste obiective, iar Consiliul European și-a asumat chiar un angajament pe termen lung pentru decarbonizare, vizând, atât pentru UE, cât și pentru alte state industrializate, reduceri de emisii de 80-95% până în anul 2050.

Procesul „Europa 2020” a creat, odată cu aplicarea „semestrului european”, un nou cadru de guvernare și instrumente suplimentare pentru ca UE să își direcționeze eforturile către eficiența energetică. Politica energetică comună a UE s-a construit în jurul obiectivului comun de a asigura disponibilitatea fizică neîntreruptă a produselor și serviciilor energetice pe piață, la un preț accesibil tuturor consumatorilor, persoanelor fizice sau companii, însă, fără a neglija obiectivele sociale și climatice mai vaste pe care UE și le-a propus. Obiectivele fundamentale ale politicii energetice (securitatea aprovizionării, competitivitatea și durabilitatea) sunt stipulate în Tratatul de la Lisabona [3], enunțând clar așteptările în ce privește politica energetică europeană. Cu toate progresele din domeniu, sistemele energetice europene păstrează, însă, o rată lentă de adaptare, în contrast cu amploarea accelerată a provocărilor. UE este pe cale să realizeze numai jumătate din obiectivul de 20%. „...astfel vom pava drumul spre politici pe un termen mai îndelungat pentru a putea ajunge în 2050 la o economie decarbonificată, eficientă din punct de vedere al resurselor și capabilă să aducă UE pe un loc de frunte în ierarhia inovării” [4].

Spre a contracara aceste neajunsuri, Comisia Europeană, la 8 martie 2011, a adoptat un plan de economisire a energiei prin folosirea unor măsuri mai concrete. Eficiența energetică este considerată un instrument fundamental pentru consolidarea competitivității europene și reducerea dependenței energetice, contribuind, în același timp, și la diminuarea nivelului de emisii de CO₂ [45].

Consiliul European, din 26-27 iunie 2014, a trecut în revistă progresele înregistrate pe linia sporirii securității energetice a UE, atât la Cadrul privind clima și energia pentru 2030, cât și la măsurile efective de reducere a dependenței de importurile de energie din Rusia. Deși precedentul Consiliu European, din 20-21

Rusia, 33% în Norvegia și 22% în North Africa (Algeria, Libia). While the EU will maintain relationships with reliable partners, it will seek to establish links with our partner countries, for example, in the Caspian basin region, continuing to expand the Southern Gas Corridor, developing Mediterranean gas hub and consolidating liquefied natural gas supplies.

- Strengthen emergency and solidarity and critical infrastructure protection. In this regard, the Commission, for example, review provisions and will control the implementation of the regulation on security of gas supply.

- Increasing domestic production of energy: This increase includes increased use of renewable energy sources and sustainable production of fossil fuels.

- Improving the coordination of national energy policies and adopt a shared vision in terms of external energy policy. The Commission wishes to participate in an early phase, the intergovernmental negotiating agreements with third countries considered, which could have an impact on security of supply. In addition, the Commission will ensure that all such agreements and all infrastructure projects across the EU will fully respect the applicable EU legislation in this regard.

Parliament has consistently supported these objectives and the European Council has taken even a long-term commitment to decarbonisation, covering both the EU and other industrialized countries, emission reductions of the order of 80 to 95% by 2050.

The "2020" created with the application of the "European semester", a new governance framework and additional tools for the EU to focus its efforts on energy efficiency. Common EU energy policy built around the common goal of ensuring the uninterrupted physical availability of energy products and services on the market at an affordable price to all consumers, individuals or companies, but without neglecting the broader social objectives and the EU climate and he proposed. The fundamental objectives of energy policy (security of supply, competitiveness and sustainability) are stipulated in the Treaty of Lisbon [3], setting out clear expectations regarding European energy policy. Despite advances in the field, but keep European energy systems slow adaptation rate, in contrast to the scale of the challenges accelerated. EU is on track to achieve only half of the 20%. "...So we will pave the way for a longer term policy to be reached in 2050 decarbonificată economy, efficient in terms of resources and the EU can bring on a prominent place in the hierarchy of innovation" [4].

To counteract these shortcomings, the European Commission adopted on 8 March 2011 a plan for energy savings through the use of concrete measures. Energy efficiency is considered a fundamental tool for strengthening European competitiveness and reducing energy dependence, while contributing also to the reduction of CO₂ emissions [4].

The European Council of 26 to 27 June 2014 reviewed the progress made in increasing the EU's energy security, both in climate and energy framework for 2030 and

martie 2014, a introdus, în regim de urgență, o solicitare adresată Comisiei privind elaborarea, până în iunie a.c., a unui plan de acțiune privind modalitățile de diversificare a surselor de aprovizionare cu gaz ale UE în vederea limitării substanțiale a dependenței de importurile de gaz din Rusia, acest subiect, care părea cel mai arzător, din perspectiva crizei ruso-ucrainene și a amplelor implicații geopolitice și geostrategice internaționale ale acesteia, a fost, practic, trecut sub tăcere documentul final al Consiliului, limitându-se la reiterarea propunerilor anterioare referitoare la modalitățile pe termen scurt și lung privind creșterea securității aprovizionării cu energie a UE.

Statele membre ale Uniunii Europene consumă anual aproximativ 440 mld. m³ (400 de mln. tone) (vezi Figura 1) de gaze naturale, iar 66% din acestea provin din import. În 2013, consumul gazelor naturale din import pentru întreaga Uniune Europeană s-a ridicat la 87 mld. Euro, din care aproximativ 36 mld. Euro – pentru importurile din Rusia [5]. Capacitatea anuală de transport a conductelor din Europa este de 304 mld. m³ / an.

effective measures to reduce dependence on energy imports from Russia. Although previous European Council, 20-21 March 2014, introduced urgently, a request to the Commission, on the development until June, an action plan on how to diversify EU gas supply in order to limit substantial dependence on gas imports from Russia, this issue, which seemed the burner from the perspective of the Russian-Ukrainian and international geopolitical and geostrategic implications ample of it was virtually unnoticed, the final document Council limited to reiterate previous proposals on how the short and long term security of energy supply on growth of the EU.

European Union Member States consumes nearly 440 billion. m³ (400 mln. Tons) (see Figure 1) natural gas and 66% of them are imported. In 2013, imported natural gas consumption for the whole EU amounted to 87 billion. Euro, of which about 36 billion. Euro for imports from Russia [5]. The annual capacity of the pipeline transport in Europe is 304 billion. m³ / year.

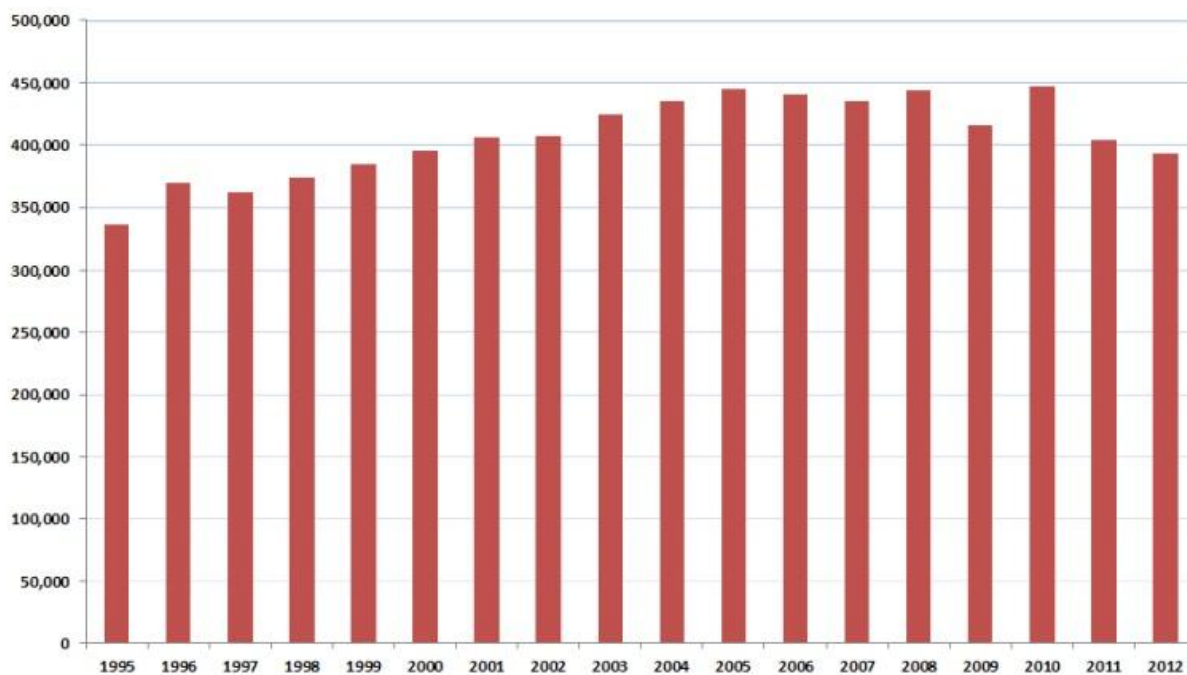

Fig. 1. Consumul de gaze naturale al Uniunii Europene, perioada 1995-2012, în ktpe/

Fig. 1. Natural gas consumption of the European Union from 1995 to 2012, in ktoe

Sursa/Source: Eurostat.

Strategia europeană de securitate energetică, care, mai degrabă decât o strategie, reprezintă un inventar al situației balanței energetice actuale la nivelul UE și al previziunilor pentru anul 2030, explorează gama de măsuri disponibile în Europa „pentru a îmbunătăți securitatea energetică a Europei”. Ca elemente noi menționăm măsurile de urgență pentru iarna 2014-2015, care urmează să fie adoptate prin coordonarea eforturilor statelor membre pentru dezvoltarea și completarea capacității de stocare și pentru a dezvolta fluxuri inverse, precum și recurgerea la livrări suplimentare alternative, pe termen scurt, în special de gaz lichefiat.

Continuarea cooperării europene în ceea ce privește dezvoltarea și diversificarea mixului de energie la nivel național

European strategy for energy security, rather than a strategy that represents an inventory of the current situation anivel EU energy balance and the forecast for 2030, explores the range of measures available in Europe "to improve Europe's energy security". As new elements mention emergency measures for winter 2014-2015, to be adopted by coordinating the efforts of Member States to develop and supplement the storage capacity and to develop the use of reverse flows and additional deliveries alternative short term, especially liquefied gas.

Continuation of European cooperation in the development and diversification of the energy mix at national level will be an important means of reducing

va constitui un mijloc important de reducere a riscurilor de securitate energetică. Exceptând măsurile pe termen scurt privind contracararea unei eventuale crize a livrărilor de gaz din Rusia, ideea de solidaritate, extrem de generoasă, în plan conceptual, pare că rămâne în continuare, fără aplicabilitate practică, în condițiile în care sunt unele țări care au continuat să încheie înțelegeri preferențiale cu Rusia, sfidând interesul comun.

Un alt element de noutate este introducerea unui criteriu de prioritizare ca răspuns la criza geopolitică actuală, în care securitatea energetică devine un element mai important: în viziunea Comisiei, vor trebui avantajate proiectele care vizează țările cele mai vulnerabile față de un furnizor unic. Aceste proiecte sunt propuse într-o anexă – 33 de proiecte (27 pe gaz și 6 pe electricitate) cu un cost estimat la 17 mlrd de euro.

Strategia de securitate insistă pe ideea finalizării integrării pieței energiei (coordonarea deciziilor naționale privind obiectivele energetice, piețele regionale spot, accelerarea interconexiunilor), pe majorarea producției interne de energie (diversificarea surselor – nucleare, hidro, regenerabile din perspectiva reducerii prețului la consumatorul final) și pe diversificarea ofertei (sunt menționate estul Mării Mediterane și Marea Neagră și sunt inventariate proiectele de LNG (gaze lichide naturale) în construcție sau în stadiu de proiect).

Strategia concluzionează, că piața unică europeană nu se va realiza atât timp cât va exista o piață unică reglementată de 28 de autorități de reglementare din 28 state membre.

Deși Strategia de securitate consideră, că politicile privind schimbările climatice și energia, care au impulsionează eficiența energetică și dezvoltarea energiei regenerabile, vor îmbunătăți securitatea energetică a Europei, previziunile elaborate în baza scenariului de referință conduc la concluzia potrivit căreia, chiar în condițiile aplicării cadrului de politică energetică pentru anul 2030, respectiv a unor politici energetice și climatice riguroase, tendința de creștere a dependenței de importuri a UE se va menține, pentru a compensa declinul producției interne, în pofida reducerii cererii de energie. Singurele schimbări care s-ar putea produce, totuși, se referă la diminuarea volumului importurilor nete, aspect care, combinat cu creșterile proiectate ale prețurilor combustibililor fosili, ar putea antrena măsuri sporite în direcția creșterii eficienței energetice.

Consiliul european a solicitat intensificarea eforturilor de reducere a dependenței energetice ridicate a Europei și a susținut punerea în aplicare imediată a unui set de măsuri extrem de urgente vizând consolidarea capacității de reacție la situații de criză.

Din punct de vedere energetic, Uniunea Europeană este dependentă de importuri, fiind, de altfel, cel mai mare importator de energie la nivel mondial. Din cele cca 1.700 mln. tone echivalent petrol (tep) pe care Europa le consumă anual, mai mult de 53% provin din import.

Ponderea importurilor variază în funcție de tipul de resurse, de la 95% pentru uraniu, la 88% – pentru țiței, respectiv, 66% – pentru gaze naturale, în vreme ce pentru regenerabile, în special biomasă, importurile reprezintă doar 4% [5].

La situația actuală de dependență ridicată de importuri s-a ajuns după declinul constant și accelerat al producției interne a statelor membre ale UE în ultimii 20 de ani.

energy security risks. Except for short-term measures, to counter a possible crisis of gas supplies from Russia, the idea of solidarity, extremely generous, conceptually, apparently still without practical application, given that there are some countries that have continued to conclude preferential agreements with Russia, defying common interest.

Another novelty is the introduction of a prioritization criterion in response to the current geopolitical crisis, the energy security becomes a more important element: the Commission's view, would have favored those projects targeting the most vulnerable countries to a single supplier. These projects are proposed in an annex – 33 projects (27 gas and electricity 6) with an estimated cost of 17 billion euros.

Security Strategy insist on completion of the energy market integration (coordination of national decisions on energy objectives, regional spot markets, accelerating interconnections), the increase in domestic energy production (diversification, nuclear, hydro, renewable in terms of reducing the price to the final consumer) and on diversification (referred eastern Mediterranean and Black Sea LNG projects are inventoried – natural gas liquids – under construction or in the planning stage).

Strategy concludes that the European single market will not be achieved as long as there is a single market regulated by a regulator 28 of 28 Member States. Although security strategy considers that climate change and energy policies that boosted energy efficiency and development of renewable energy, improve energy security of Europe, estimates developed under the baseline scenario leads to the conclusion that, even in terms of applying the policy framework energy for 2030, namely energy and climate policies rigorous trend of increasing dependence on imports to the EU will continue to offset the decline in domestic production, despite the reduction in energy demand. The only changes that might occur, however, refers to reducing the volume of net imports, which, combined with projected increases in fossil fuel prices, could lead to enhanced measures towards increasing energy efficiency.

European Council called for intensification of efforts to reduce high energy dependence of Europe and supported the immediate implementation of a set of extremely urgent measures to strengthen capacity to respond to crisis situations.

In terms of energy, the EU is dependent on imports, being the largest energy importer in the world. Of the nearly 1,700 million. tons of oil equivalent (toe) that Europe consumes more than 53% are imported. The weight of imports varies depending on the type of resources uranium from 95% to 88% for crude oil, natural gas 66%, respectively, while the sources, in particular biomass, imports account for only 4% [5].

At the current high import dependency reached after steady decline in domestic production and accelerated EU Member States in the last 20 years.

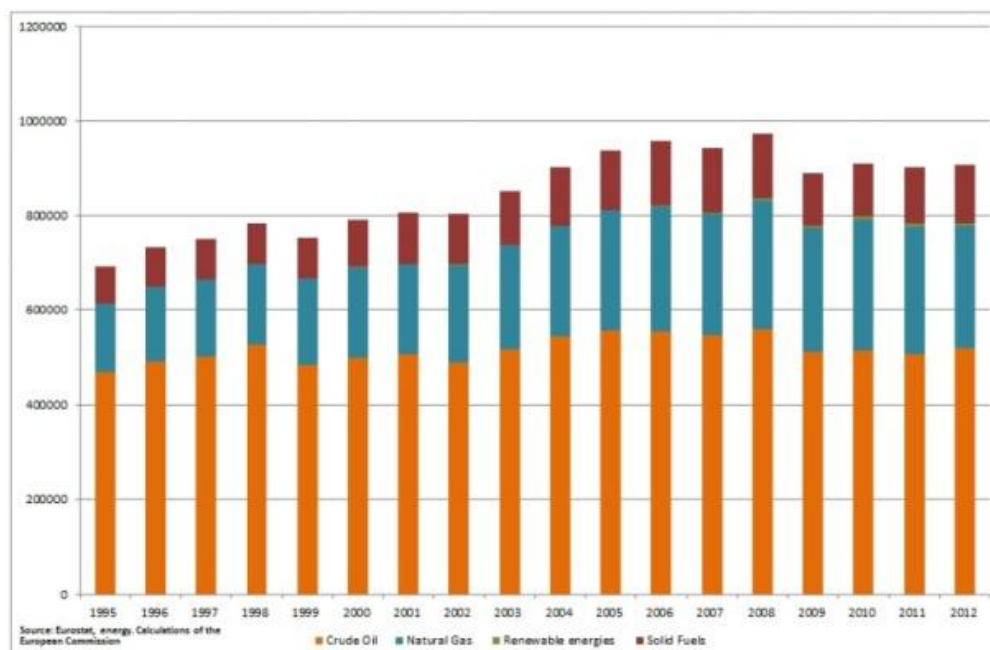

Fig. 2. Importurile nete de energie pe tipurile de resurse la nivelul Uniunii Europene, 1995-2012/

Fig. 2. Net imports of energy resource types in the European Union from 1995 to 2012

Sursa /Source: Eurostat.

Potrivit prognozelor Comisiei Europene, dependența de gazele naturale din import a statelor din UE ar urma să crească până la 73% din consum la orizontul anului 2030 [5].

Chiar dacă dependența de importuri s-a redus, asigurarea securității aprovizionării cu gaze naturale este mai dificilă, pentru că sursele de aprovizionare sunt în prezent tot mai puține. Pentru Europa acestea sunt Norvegia, Marea Britanie, Danemarca, Olanda, Germania, la sud – Algeria, iar la est – Rusia.

According to European Commission forecasts, natural gas import dependency of the states in the European Union would increase to 73% of consumption by the year 2030 [5]. Even if the lower import dependency, security of gas supply is more difficult, because the sources of supply are far fewer. For Europe they are Norway, Great Britain, Denmark, Holland, Germany, south Algeria and Russia to the east.

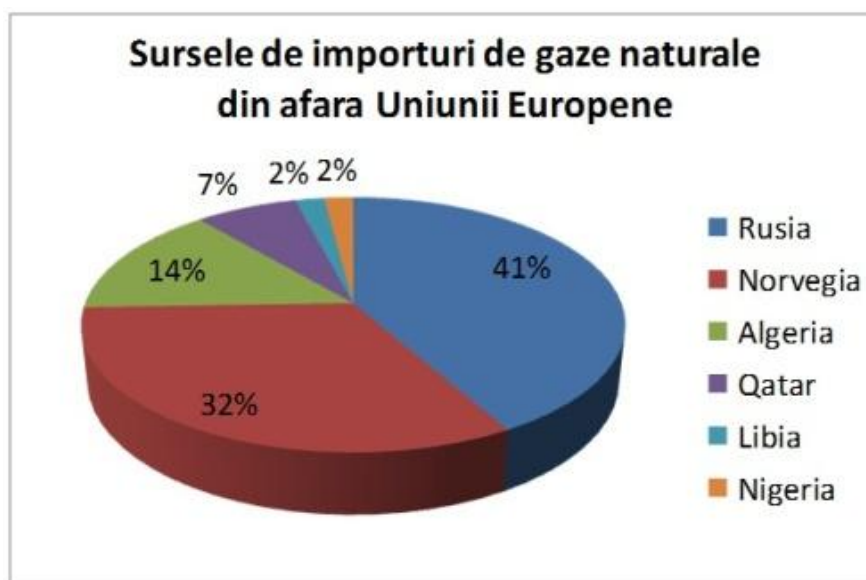

Fig. 3. Sursele de importuri de gaze naturale din afara Uniunii Europene (procent din valoare)/

Fig. 3. Sources of natural gas imports from outside the EU (percentage of value)

Sursa / Source: Comisia Europeană / European Commission.

Schimbările de pe harta globală a energiei oferă, de asemenea, o oportunitate pentru consolidarea cooperării și guvernării energetice la nivel mondial, spre abordări pe baza

Changes in the global energy map also provides an opportunity to strengthen cooperation and global energy governance, to approaches based on EU principles on the

principiilor UE referitoare la supremația legii, a unor piețe competitive și transparente și a dezvoltării durabile.

Securitatea energetică a Uniunii Europene este inseparabilă de Cadru pentru anul 2030, privind politicile climatice și energetice. Tranziția către o economie competitivă, cu emisii reduse de carbon, va reduce utilizarea combustibililor fosili importați prin reducerea cererii de energie și valorificarea surselor regenerabile indigene și a altor tipuri de energie, inclusiv gazele de șist. Strategia europeană de securitate energetică ar trebui să fie gestionată în compatibilitate deplină cu Cadrul de politică 2030 privind schimbările climatice și energia. Prin urmare, este important faptul, că statele membre se pregătesc, în mod colectiv, pentru a pune în aplicare planuri pe termen lung pentru o energie competitivă, sigură și durabilă.

Apariția unor noi producători de hidrocarburi reprezintă o evoluție geopolitică cu potențiale consecințe profunde pentru statele din vecinătatea UE. Acest fapt poate îmbunătăți statutul internațional al noilor furnizori (exemplu, Israel și Cipru, Africa și America Latină), dar poate crea, de asemenea, presiuni pe sursele tradiționale, cum ar fi: Rusia, Irak sau Algeria. Economii și politicile partenerilor tradiționali pot, într-un scenariu pozitiv, să devină mai deschise prin adaptarea la realitățile pieței sau, într-un scenariu mai negativ, să alunece spre instabilitate.

Reducerea dependenței statelor europene de resursele rusești poate fi asigurată și prin dezvoltarea sectorului nuclear, UE intenționând creșterea cu 20-30% a capacității de generare până în anul 2030, în paralel cu dublarea producției de electricitate.

În prezent, există reactoare nucleare în 15 state din spațiul comunitar, respectiv Belgia, Bulgaria, Cehia, Elveția, Finlanda, Franța, Germania, Lituania, Marea Britanie, Olanda, România, Slovacia, Slovenia, Spania și Ungaria. Se remarcă interesul sporit al noilor state membre UE pentru construcția de obiective nucleare. Dezvoltarea susținută a domeniului energetic nuclear este urmărită și de Ucraina, care intenționează punerea în exploatare, până în 2020, a cinci reactoare noi, alte șapte urmând a fi realizate până în 2030. În același timp, noul program energetic nuclear al Federației Ruse va beneficia de un buget de peste 150 de miliarde de ruble, cuantum mult superior celui alocat până în prezent acestui sector de activitate. Sunt prevăzute, între altele, finanțarea rețelelor electrice și reducerea subvențiilor încrucișate din sectorul energetic.

UE și partenerii săi la nivel mondial au și multe interese comune în domeniul energiei. De exemplu, UE împărtășește cu China, India și cu alte economii dependente de importul de energie, cum ar fi: Japonia sau Coreea, temerile legate de securitatea ofertei de energie și a rutelor. În paralel, UE împărtășește cu Statele Unite și Rusia preocupări cu privire la stabilitatea comerțului internațional, deoarece într-o lume globalizată și din ce în ce mai interdependentă, întreruperea livrărilor de energie și volatilitatea prețurilor poate avea efecte globale.

Relațiile UE atât cu țările consumatoare de energie (cum ar fi: Statele Unite, India, Brazilia sau China), cât și cu țările producătoare (de exemplu, Rusia, Norvegia, OPEC și Algeria) sau de tranzit (cum este Ucraina) sunt fundamentale din punctul de vedere al securității geopolitice și al stabilității economice. Prin urmare, UE se va strădui să dezvolte parteneriate energetice transparente, previzibile și reciproce cu aceste țări, în special cu cele cu care se învecinează. UE propune, în egală

rule of law, transparent and competitive markets and sustainable development.

EU energy security is inseparable from the 2030 Framework on climate and energy policies. The transition to a competitive, low carbon will reduce the use of imported fossil fuels by reducing energy demand and use of renewable indigenous and other types of energy, including shale gas. European strategy for energy security should be managed in full compatibility with 2030 policy framework on climate change and energy. It is important, therefore, that the Member States collectively are preparing to implement long-term plans for energy competitive, secure and sustainable.

The emergence of new producers of hydrocarbons is a geopolitical development with potentially profound consequences for EU neighbors. This can improve the international status of new suppliers (eg, Israel and Cyprus, Africa and Latin America), but can also create pressures on traditional sources, such as Russia, Iraq and Algeria. Economies and policies traditional partners can, in a positive scenario, become more open by adapting to market realities, or in a negative scenario, slipping into instability.

Reducing dependency on Russian European countries can be ensured by the development of the nuclear sector, the EU intends to increase 20 to 30% of generation capacity by 2030, while doubling the production of electricity. Currently there are nuclear reactors in 15 states of the Community, namely Belgium, Bulgaria, Czech Republic, Switzerland, Finland, France, Germany, Lithuania, the UK, the Netherlands, Romania, Slovakia, Slovenia, Spain and Hungary. It noted the growing interest of new EU member states for the construction of nuclear targets. Sustainable development of nuclear power is monitored and the Ukraine, which intends entry into service in 2020, five new reactors, seven will be completed by 2030. At the same time, the new Russian nuclear power program will benefit, a budget of over 150 billion rubles, much higher than the amount spent so far this sector. Are provided, inter alia, financing electricity networks and reducing cross-subsidies in the energy sector.

EU and its partners worldwide have many common interests in energy. For example, the EU shares with China, India and other economies dependent on imported energy, such as Japan or Korea, concerns about security of energy supply and routes. In parallel, the EU shares with the United States and Russia concerns about the stability of international trade, because in a globalized and increasingly interdependent, interruption of energy supplies and price volatility can have global effects.

The EU's relations with both countries energy (such as the United States, India, Brazil and China) and with producer countries (Russia, Norway, OPEC and Algeria, for example) or transit (such as Ukraine) are fundamental in terms view of geopolitical security and economic stability. Therefore, the EU will strive to develop energy partnerships transparent, predictable and reciprocal with these countries, especially those bordering. EU proposes equally a new partnership with Africa, covering a wide

măsură, un parteneriat nou cu Africa, vizând o gamă largă de chestiuni energetice [6].

Concluzii. Concretizarea obiectivului UE de a realiza economii de energie de 20%; finalizarea și stabilirea viziunii economice pentru anul 2050, cu emisii scăzute de dioxid de carbon, eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor; atingerea și consolidarea independenței energetice și siguranța aprovizionării; implementarea integrală a viziunii stabilite de către UE, va duce la economii însemnate de energie, prin acțiunile sectorului public și noilor cerințe minime de eficiență. Producând, în viitorul apropiat, economii, măsurile obligatorii propuse trebuie aplicate prin instrumente legislative adecvate, printre care o propunere legislativă care să cuprindă revizuirea directivelor în vigoare în prezent în acest domeniu.

range of energy issues [6].

Conclusions. Concretization of the EU objective of achieving energy savings of 20%; setting and finalizing the establishment of the 2050 economic vision, low-carbon, efficient in terms of resource use; achievement and strengthening energy independence and security of supply; implementation of the full vision set by the EU, will lead to significant energy savings through public sector activities and new minimum efficiency requirements, producing savings in the near future, measurable proposed mandatory to be applied through appropriate legislative instruments, including a legislative proposal encompassing revision of the existing at present in this area.

Referințe bibliografice/ References

1. EUROPEAN COMMISSION. Energy 2020 - A strategy for competitive, sustainable and secure energy [accesat 10 noiembrie 2014]. Disponibil: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX:52010DC0639>
2. Energy Efficiency Plan 2011. Energy efficiency 'means the use of smaller amounts of energy, while maintaining an equivalent level of economic activity or service [accesat 21 noiembrie 2014]. Disponibil: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1407839592178&uri=CELEX:52011DC0109>
3. THE LISBON TREATY. Article 194 [accesat 10 decembrie 2014]. Disponibil: <http://www.lisbon-treaty.org/wcm/the-lisbon-treaty/treaty-on-the-functioning-of-the-european-union-and-comments/part-3-union-policies-and-internal-actions/title-xxi-energy/485-article-194.html>
4. EUROPEAN COMMISSION. EE Global: 2011 Energy Efficiency Global Forum. Brussels, 2011, 12 april [accesat 20 septembrie 2014]. Disponibil: http://www.ecee.org/events/calendar/2011/EE_Global
5. European security strategy energy. 2014 [accesat 10 noiembrie 2014]. Disponibil: www.europarl.europa.eu
6. Communication from the Commission to the European Council and the European Parliament - an Energy Policy for Europe. 2007 [accesat 20 septembrie 2014]. Disponibil: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52007DC0001>

Recomandat spre publicare: 11.12.2014